

har haft så megen debat om det – ikke rigtig her i Folketingssalen under en konkret behandling af et forslag, men som sagt ved rigtig mange spørgsmål folketingspolitikere og ministeren imellem, ved den konference, vi har haft på Christiansborg og i kraft af en meget stor medieopmærksomhed om problemet.

Enhedslisten var også positiv, og jeg vil trods alt godt takke samtlige ordførere, for jeg synes, intentionerne i forslaget bliver opfattet positivt, og det er jo sådan set det vigtigste. Jeg synes, det er ufatteligt vigtigt at fortælle omverdenen, at vi ikke tolerer sådanne lemlæstelser her i Danmark, men betragter dem som en alvorlig forbrydelse, som det danske samfund ikke under nogen omstændigheder vil acceptere – ikke under nogen omstændigheder!

Nogle ordførere har været inde på, at det jo var svært at opdage, og at man i virkeligheden ikke rigtig vidste, om det foregik, osv. osv. Her må man sige, at det er jo sådan i Danmark, at der er indberetningspligt, hvis f.eks. sundhedspersonale eller skolepersonale opdager, at sådanne ting foregår. Jeg mener, man skal tage denne indberetningspligt meget, meget alvorligt i denne sag og ikke vige tilbage af angst for, at man kan komme ud for nogle kultursammenstød.

Jeg synes, det er en sag, der i meget høj grad er oprørende og påkalder nogle stærke følelser, og som virkelig må appellere til os, så vi i vores del af verden viser, at det er en oldnordisk skik, som vi ikke vil acceptere, og at vi ser stort på, at vi måske kan blive angrebet for den holdning i visse dele af verden. Det er der ikke noget at gøre ved. Jeg synes, signalet skal vises, og derfor vil jeg selvfølgelig anbefale, at man stemmer ja til beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Fru Pia Kjærsgaard var overrasket over mit indlæg og overrasket over, at Det Konservative Folkeparti ikke umiddelbart kunne støtte beslutningsforslaget, som det foreligger nu, og det er jeg sådan set meget overrasket over.

Jeg har ikke blot én gang, men flere gange gjort fru Pia Kjærsgaard opmærksom på, at der er et lovforslag under udarbejdelse. Den klokkeklare konklusion på den konference, som fru Pia Kjærsgaard og mange andre ordførere har henvist til flere gange, var jo netop, at man ikke skulle vælge en nem løsning og fremsætte et beslutningsforslag, som blot forsøgte at løse

tredjehandsproblematikken. Næh, konklusionen med hensyn til de kvinder, som er berørt af problemet, var netop, at det, der var behov for, var et lovforslag, som indførte et totalt forbud mod omskæring og samtidig skulle omhandle alle de facetter, vi har diskuteret i dag.

Det var det, der var konklusionen på konferencen, og det er på denne baggrund, Det Konservative Folkeparti siger, at nærværende beslutningsforslag er helt utilstrækkeligt. Vi fastholder, at der er behov for et lovforslag på området, og det vil vi fremsætte snarest muligt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg må hellere lige få rettet en misforståelse. Fru Pia Kjærsgaard sagde, at hun var lidt skuffet over, at jeg syntes, det var svært at forholde sig til problemstillingerne, og at det var svært at forholde sig til forslaget. Det er en misforståelse. Fremskridtspartiet kan meget nemt forholde sig til forslaget. Vi kan meget nemt forholde os til problemstillingen, vi støtter forslaget, og vi vil stemme for forslaget, når vi når frem til anden behandling.

Men det, jeg sagde, var, at bevisbyrden var svær. Hvordan løfter vi bevisbyrden i den konkrete sag? Hvordan finder vi frem til den konkrete gerningsmand til handlingen? Det er en forudsætning for at kunne dømme for medvirken ved en dansk ret. Hvordan beviser vi forældrenes forsæt til medvirken? Det kræver en dansk ret også. Og hvordan får vi fastslået gerningstidspunktet og gerningsstedet?

Et langt stykke hen ad vejen bliver det vel et spørgsmål om, at det er dem, der har deltaget, som skal vidne om, hvad det er, der er foregået. Men hvis forældrene synes, at det skulle ske – selv om vi alle her i Tinget er stærke modstandere af det – bliver det jo svært at løfte bevisbyrden, og det bliver svært at skaffe nogle vidner. Så det er det med bevisbyrden, vi synes er svært i Fremskridtspartiet, og derfor sagde jeg også, at jeg håber, vi under udvalgsbehandlingen kan finde frem til en eller anden løsning på problemet og sikre, at herboende forældre ikke rejser til udlandet og får foretaget disse modbydelige omskæringer.

Det andet, vi skal være opmærksomme på under udvalgsbehandlingen, og når vi skal lave de konkrete paragraffer, er, at der bliver tale om en ny retspraksis. Det er også i orden, og det vil Fremskridtspartiet gerne medvirke til, men det bliver ikke nemt at gøre det. Men vi håber, at